

a Ben začal veslovat. Na moři byli absolutně nechráněni. Kdyby se teď objevil jeden z Orionových vrtulníků, byli by ztraceni.

Ben mířil k navigačnímu znaku. *Crucis* byla stále ještě maskovaná. Jakmile do ní ale narazil *Herkules*, stala se pro ně viditelnou.

Rychle vylezli na palubu a vytáhli člun nahoru. Na poslední chvíli, protože už na obloze slyšeli dunivý zvuk blížícího se vrtulníku. O několik okamžiků později ho už i viděli, a když přelétal nad nimi, spatřila Alea v kabině sedět samotného doktora Orionu se vzteky zarudlým obličejem.

Alfa cru stáli bez hnutí na palubě a dívali se nahoru. Když byl vrtulník konečně pryč, řekl Ben: „Zvednout kotvu. Nahodit motor. Musíme odsud okamžitě zmizet.“

Kotva byla zvednutá. Ben řídil *Crucis* s nahozeným motorem proti větru pryč od pobřeží. Dokázali to. Znovu doktoru Orionovi unikli.

Jak začalo z Aley pomalu opadávat napětí a hrůza, docházelo jí, co se vlastně stalo. Nejenže uprchli před doktorem Orionem, ale navíc po celé té nekonečné době doufání a snění potkali další mořské děti! Ale i tenhle zážitek byl přehlušený skutečností, které Alea stále ještě vůbec nemohla uvěřit: ona velrybí Poutnice byla Nelani. Alea našla svoji matku! Nejraději by loď okamžitě otočila a vydala se zpátky do města hledat Nelani, což byl samozřejmě holý nesmysl. Bylo pro ni nesmírně těžké, že musí odplout, když byla svojí biologické matce konečně tak blízko.

Aleu napadala jedna věc za druhou, v hlavě měla zmatek a srdce jí radostí poskakovalo do závratných výšin. Její máma vůbec nebyla mrtvá! Vzápětí se však radost změnila v otázku. Jak je vůbec možné, že stále ještě žije? Neměla snad zemřít na virus? Kdyby tak jenom mohla s Nelani mluvit delší dobu!